

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Det Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er et lille *Tillæg til Præstelønningsloven*, der blev vedtaget i Marts 1913. Før den blev vedtaget, blev den Pligt, Præsterne havde til at forsikre deres Enker ifølge Loven af 1851, beregnet efter de saakaldte Ansættelsessummer ved Præsteembederne. Disse Ansættelsessummer er af meget gammel Dato, og de har derfor aldrig svaret rigtig til den Indtægt, der virkelig var ved Præsteembederne, ikke alene saaledes, at de kun udgjorde en Procentdel deraf, men saaledes, at det godt kunde tænkes, at de større Embeder havde en ganske lille Ansættelsessum og omvendt. Man har ladet det blive staaende ved den lave Overlevelsesrente, som Præsterne tegnede paa Grund af, at det var Præsterne paabudt tillige at forsørge deres Enker i de forskellige gejstlige Enkekasser omkring i Stifterne, men da det kirkelige Udvalg havde denne Sag til Behandling, blev man enig om, at naar der skulde vedtages en Lønningslov for Præsterne, saaledes at de fik faste Lønninger, vilde det ogsaa være rigtigt, at deres Enker ikke atter skulde staa og være ringere stillede end alle andre Embedsmænds Enker, men at Præsterne skulde have samme Forpligtelse til at forsikre deres Enker som alle andre Statsembedsmænd. Følgen var, at naar en Præst indtraadte i et Embede med den nye Lønningsordning, skulde han forsikre sin Enke med en Sum, der var beregnet efter dette Embedes faste Indtægt, og det bevirkede, at disse Forsikringssummer steg ret betydeligt. Nu har Følgen været, at naar en Præst flyttedes fra et Embede, der var lønnet efter den gamle Lønning, over til et Embede, der var lønnet efter den nye Ordning, kunde det tænkes, at Forskellen mellem hans Forsikringspræmie efter den gamle og den nye Ordning var saa stor, at den kunde opveje den Merindtægt eller Forfremmelse i økonomisk Henseende, han mente at kunne vinde ved Forflyttelse. Somme Tider har det taget hele Indtægtsforhøjelsen, ja, somme Tider har Præsten endogsaa efter en Forflyttelse, hvorved han troede at skulle faa en bedre Stilling, opdaget, at Forhøjelsen af Præmien gjorde hans økonomiske Stilling ringere. I den Anledning er der fra Præsteforeningen sket en Henvendelse til Ministeriet, som særlig gik ud paa, om man ikke kunde faa Loven ændret saa-

ledes, at de Præster, der hidtil havde haft deres Enker forsikrede paa den gamle Maade, som en Overgangsbestemmelse, kunde faa Lov til det, ogsaa naar de gik over i et Embede, der var lønnet efter den nye Metode, og det Krav har Ministeriet fundet egentlig var et retfærdigt Krav. Man har dog gjort en lille Ændring deri, idet Ministeriet er gaaet ud fra, at hvis det var en ret betydelig Forbedring i Indtægten, en Mand opnaaede ved Forflyttelsen fra den gamle til den nye Ordning, kunde det være rigtigt, at han i hvert Fald betalte af denne Forbedring. Derfor gaar dette Lovforslag ud paa, at man som en Overgangsordning skulde indsætte et Punktum i 3die Stykke af § 3 i Præstelønningsloven, der gaar ud paa, at Præster, der flyttes fra den hidtidige Lønningsordning til den nye Ordning, skal have Ret til at forlange, at deres forøgede Enkeforsørgelsespligt alene beregnes af den Indtægtsforøgelse, de opnaar ved Forflyttelsen, NB, naar han ikke herved kom til at tegne en mindre Overlevelsesrente end den, der paahvilede ham efter de hidtil gældende Regler; mindre maatte den naturligvis ikke blive. Men saafremt det bliver over, hvad de hidtil skulde have betalt, giver man dem nu en Ret til at forlange, at den Forsørgelse, de skal betale for deres Enker, kun behøver at være bestemt ved den Indtægtsforøgelse, de faar ved Forflyttelsen. Selvfølgelig er det overladt til Præsterne, om de vil gaa ind som de andre Embedsmænd under de gældende Regler fra 1851, og det gælder altsaa ogsaa kun de Præster, der flytter. Det er kun en Overgangsbestemmelse. For at man kan faa et nogenlunde sikkert og ensartet Beregningsgrundlag, er der endvidere i Lovforslaget indsat, at Beregningen af det fraflyttede Embedes Nettoindtægt, som jo kan være lidt vanskelig, idet adskillige af de Indtægter, han havde efter den gældende Lønningsordning, maa betragtes som usikre, meget varierende Indtægter, skal foretages af Ministeriet for Undervisningsvæsenet. Jeg tror, at en saadan Overgangsbestemmelse er ret nødvendig, og at den er saa simpelt og klart affattet, at den kan gaa hurtigt gennem Rigsdagen, saa der ikke behøves nogen Udvalgsbehandling. Jeg anbefaler den til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Ministeren for offentlige Arbejder har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.